

Briselē, 2016. gada 18. jūlijā
(OR. en)

11245/16

COASI 158
ASIE 61
CFSP/PESC 621
CSDP/PSDC 449
POLGEN 88
RELEX 637
DEVGEN 167
COHOM 100
JAI 677
CODRO 2
MIGR 138
COEST 195

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2016. gada 18. jūlijs

Saņēmējs: delegācijas

Iepr. dok. Nr.: 10997/16

Temats: Afganistāna

– Padomes secinājumi (2016. gada 18. jūlijs)

Pielikumā ir pievienoti Padomes secinājumi par Afganistānu, ko Padome pieņēma 3482. sanāksmē, kas notika 2016. gada 18. jūlijā.

Padomes secinājumi par Afganistānu

1. Padome apstiprina otro ikgadējo īstenošanas pārskatu par Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz Afganistānu 2014.–2016. gadam (sk. pielikumu). Trīs gadus īstenota uzlabota ES koordinācija ir uzrādījusi rezultātus, uz kuriem turpinās balstīties ES un dalībvalstu iesaiste Afganistānā. Panāktais progress ir bijis redzams daudzās jomās, taču tas ir bijis nevienmērīgs un joprojām nav stabils. Pastāvošā nestabilitāte prasa reālistisku pieeju ilgākā termiņā un ilgstošu starptautiskās kopienas palīdzību, pamatojoties uz savstarpējas atbildības principiem.
2. Padome secina, ka, lai garantētu līdz šim panākto progresu un turpinātu gūt panākumus, veidojot efektīvāku un visbeidzot – ilgtspējīgu Afganistānas valsti, Afganistānas iestāžu attīstībai joprojām vajadzētu būt ES un dalībvalstu visaptverošam stratēģiskajam mērķim turpmākajos gados. Pašreizējās stratēģijas galvenie mērķi būtu jāatjauno, proti, mērķi veicināt drošību; stiprināt demokrātiju; veicināt ekonomikas un sabiedrības attīstību; stiprināt tiesiskumu, tostarp cīņu pret korupciju, un cilvēktiesību, jo īpaši sieviešu tiesību, aizsardzību un veicināšanu, tostarp saistībā ar miera procesu, un turpināt cīņu pret narkotiku un narkotisko vielu industriju. Stratēģijā būtu jāņem vērā reģionālā dimensija un jā saglabā elastība, lai varētu atbilstoši reaģēt uz iespējamām izmaiņām Afganistānā. Turklāt, tā kā migrācija ir kļuvusi par ES prioritāti tās vispārējās attiecībās ar Afganistānu, ES darbībām būtu jāpalīdz risināt Afganistānas neatbilstīgas migrācijas pamatcēloņus.

3. Balstoties uz šiem norādījumiem, Padome atzinīgi vērtētu pēcpasākumus pašreizējai Eiropas Savienības stratēģijai attiecībā uz Afganistānu 2014.–2016. gadam. Jaunajā stratēģijā 2017.–2020. gadam būtu jāreaģē uz iecerēto Afganistānas valsts miera un attīstības satvaru, kā arī ar to saistītajām Afganistānas valsts prioritāšu programmām; to paredzēts apstiprināt Briseles konferencē par Afganistānu. Minētajā stratēģijā būtu jāietver vispusīga pieeja un savstarpējās saistības, kas ir noteiktas pašpaļāvības īstenošanas dokumentā, izmantojot savstarpējās atbildības satvaru, un sadarbības nolīgumā par partnerību un attīstību. Tajā galvenā uzmanība būtu jāpievērš konkrētiem rezultātiem un jāietver īstenošanas plāns, kurš precizētu sasniedzamos rezultātus un skaidru, koordinētu darba dalīšanu starp ES un dalībvalstīm vairāku līdzekļu devēju sistēmā. Tajā būtu jāapsver iespējas virzīties uz kopīgas plānošanas shēmu starp ieinteresētajiem Eiropas līdzekļu devējiem. Padome atzinīgi vērtētu to, ja jaunā stratēģija būtu gatava apstiprināšanai līdz 2017. gada pirmajam ceturksnim.
4. ES mudina Afganistānas valdību sadarboties tās valstspiederīgo atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā, pilnībā ievērojot viņu cilvēktiesības un saskaņā ar starptautiskajiem pienākumiem un saistībām. Tas ir centrālais un būtiskais elements kopējā turpmākā virzībā, kas pievēršas pieaugošajam neatbilstīgas migrācijas spiedienam, paralēli dalībvalstu iniciatīvām un nolīgumiem, kuru mērķis ir panākt turpmāku sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā. ES to atbalstītu, sniedzot reintegrācijas palīdzību, lai palīdzētu radīt labvēlīgu vidi, kas var piedāvāt Afganistānas pilsoņiem iespējas šajā valstī.
5. ES pauž gandarījumu par apņemšanos atbalstīt pietiekamus un arvien ilgtspējīgākus Afganistānas nacionālos aizsardzības un drošības spēkus, kā to NATO Varšavas samitā 2016. gada 8. un 9. jūlijā apstiprināja Afganistāna un valstis, kas dod ieguldījumu stingrā atbalsta misijā (*Resolute Support Mission*).

6. Atgādinot Padomes 2016. gada 12. maija secinājumus, paredzams, ka Briseles konferencē par Afganistānu, kas paredzēta 4. un 5. oktobrī un kuru kopīgi rīko ES un Afganistānas valdība, galvenā uzmanība tiks pievērsta
- būtiskajam progresam Afganistānas valsts un iestāžu veidošanas jomā, īstenojot nacionālās vienotības valdības reformu programmu un konkrētas jaunas apņemšanās attiecībā uz turpmākajiem gadiem, kas noteiktas atjauninātajā pašpalāvēības īstenošanas dokumentā, izmantojot savstarpējās atbildības satvaru;
 - starptautiskajam atbalstam, ņemot vērā pastāvīgu finansējumu pašreizējā līmenī vai tuvu tam līdz 2020. gadam, un palīdzības efektivitātes palielināšanai, atbildot uz jauno Afganistānas valsts miera un attīstības satvaru un mūsu ilgstošu partnerību drošības jomā;
 - reģionālajam atbalstam attiecībā uz politisko procesu, kas vērsts uz mieru un pastiprinātu pārrobežu ekonomisko sadarbību.
7. ES uzsver, ka drošība un ilgtspējīga attīstība ir savstarpēji saistīti problēmjaucājumi valsts veidošanas procesā, kam jābalstās uz patiesu politisku atbalstu reģionā. Droša, stabila un labklājīga Afganistāna ir vitāli svarīga mieram un stabilitātei reģionā kopumā. ES mudina visas reģiona ieinteresētās personas aktīvi sadarboties, lai veicinātu patiesu un uz rezultātiem vērstu sarunu procesu, kura mērķis ir panākt ilgtspējīgu noregulējumu starp konfliktā iesaistītajām pusēm, kas nodrošinās pamatu mieram, drošībai un labklājībai gan Afganistānā, gan plašākā reģionā.

8. ES atzinīgi vērtē un mudina īstenot saskaņotus centienus, lai atbalstītu Afganistānas valdību nolūkā veicināt jēgpilnu Afganistānas vadītu un uzturētu miera procesu, kas ir vienīgais dzīvotspējīgais kurss ceļā uz ilgtspējīgu konflikta risinājumu. ES pauž gandarījumu par ierosmēm radīt šādam procesam labvēlīgu vidi. Afganistānā steidzami ir jāizbeidz bruņotais konflikts – tas ir visu to subjektu interesēs, kuri vēlas attīstību un stabilitāti. ES atgādina principus, kas ir neatņemama sastāvdaļa stabilitātei reģionā un ārpus tā:

- i) Afganistānas Islāma Republikas suverenitāte, vienotība, teritoriālā integritāte un neatkarība;
- ii) Afganistānas vadītu un uzturētu miera sarunu iekļaujošais raksturs, nodrošinot, ka tiek pārstāvēti visi Afganistānas pilsoņi un viņu leģitīmās intereses, ietverot adekvātu sieviešu pārstāvību;
- iii) atteikšanās no vardarbības un saiknes ar starptautisko terorismu; un
- iv) Afganistānas Konstitūcijas, tostarp tās cilvēktiesību normu, jo īpaši sieviešu un bērnu tiesību, ievērošana.

Šāda procesa iznākums būtu jārespektē un jāatbalsta visiem reģionālajiem rīcībbspēkiem un plašākai starptautiskajai kopienai.

9. ES mudina Afganistānas iestādes nodrošināt vajadzīgās vēlēšanu reformas, jo īpaši izveidojot grafiku parlamenta vēlēšanām. Afganistānas iedzīvotāju patieso gribu atspoguļojošu, iekļaujošu un pārredzamu vēlēšanu rezultātā būtu jāpanāk lielāka politiskā stabilitāte un jānostiprina ilgtspējīga demokrātija. Šajā nolūkā ārkārtīgi svarīgi ir atjaunot uzticēšanos vēlēšanu reformu procesam un paļaušanos uz to.

10. Padome pauž gandarījumu par 2. vietējā Afganistānas un ES cilvēktiesību dialoga rīkošanu Kabulā 2016. gada 1. jūnijā; tajā tika uzsvērtā Afganistānas valdības pastāvīgā apņemšanās uzlabot stāvokli cilvēktiesību jomā, jo īpaši ņemot vērā valsts rīcības plāna par ANO Drošības padomes Rezolūciju 1325 īstenošanu. Tika paustas vairākas konkrētas apņemšanās, tostarp attiecībā uz Likuma, ar ko izskauž vardarbību pret sievietēm, īstenošanu; tās varētu kļūt par daļu no pārskatītā pielikuma pašpaļāvības īstenošanas dokumentā, izmantojot savstarpējās atbildības satvaru.
11. Padome joprojām ir nobažījiesies par humanitāro situāciju un atgādina to, cik svarīgi ir ievērot starptautiskās humanitārās tiesības.
12. ES joprojām ir apņēmības pilna atbalstīt Afganistānas centienus stiprināt civilo policiju arī pēc policijas misijas *EUPOL AFGHANISTAN* plānotās pabeigšanas 2016. gadā.
13. Padome pauž nodomu panākt, lai sadarbības nolīgums par partnerību un attīstību tiktu parakstīts laikus pirms Briseles konferences par Afganistānu.
